Γιατί οι άνθρωποι εχθρεύονται την αλήθεια; (Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Ιουνίου, 2017

«*Και ελθόντι αυτώ εις το ιερόν προσήλθον αυτώ διδάσκοντι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι τον λαού λέγοντες· εν ποία εξουσία ταύτα ποιείς, και τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην;*» (Μτ. 21, 23). Γιατί έκαναν στον Κύριο Ιησού Χριστό μία τέτοια ερώτηση; Και είναι σίγουρο ότι τον ρώτησαν με θυμό. «Πώς τολμάς εσύ να διδάσκεις το λαό; Ποιος σου το επέτρεψε, ποιος σου έδωσε αυτό το δικαίωμα; Εμείς μόνον έχουμε την εξουσία να διδάσκουμε το λαό».

Την απάντηση που τους έδωσε ο Κύριος Ιησούς Χριστός κανείς άλλος δεν θα μπορούσε να δώσει. Αν στη θέση του βρισκόταν κάποιος που δεν είχε εξουσία να διδάσκει θα έχανε τον εαυτό του μπροστά στους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους και το πρώτο πράγμα που θα προσπαθούσε να κάνει θα ήταν να δικαιολογήσει τον εαυτό του. Ο Χριστός δεν τους απάντησε ευθέως. Τους έδωσε μία απάντηση που δεν την περίμεναν. Αντί να δικαιολογεί τον εαυτό του και να τους προβάλλει επιχειρήματα, που να δικαιολογούσαν την εξουσία του να διδάσκει τον λαό, τους ελέγχει και τους αναγκάζει να παραδεχτούν πως δεν έχουν δίκαιο σ' αυτά που λένε.

Τους είπε: «*Ερωτήσω υμάς καγώ λόγον ένα, ον εάν είπητέ μοι, καγώ υμίν ερώ εν ποία εξουσία ταύτα ποιώ. Το βάπτισμα Ιωάννου πόθεν ην, εξ ουρανού ή εξ ανθρώπων; οι δε διελογίζοντο παρ' εαυτοίς λέγοντες· εάν είπωμεν, εξ ουρανού, ερεί ημίν, διατί ουν ουκ επιστεύσατε αυτώ· εάν δε είπωμεν, εξ ανθρώπων, φοβούμεθα τον όχλον· πάντες γαρ έχουσι τον Ιωάννην ως προφήτην. Και αποκριθέντες τω Ιησού είπον· ουκ οίδαμεν. έφη αυτοίς και αυτός· ουδέ εγώ λέγω υμίν εν ποία εξουσία ταύτα ποιώ*» (Μτ. 21, 24-27).

Μ' αυτή την απάντηση ο Κύριος τους έφερε σε αδιέξοδο. Τους ανάγκασε να αποκαλύψουν μπροστά σε όλους τη δολιότητα και την ακαθαρσία τους. Και αφού όλοι είδαν την υποκρισία και την πονηριά τους, πώς τολμούν να Τον ρωτάνε με ποια εξουσία το κάνει; Γι' αυτό Του είπαν μόνο· «*ουκ οίδαμεν*».

Ήξεραν, ήξεραν πάρα πολύ καλά, αλλά δεν ήθελαν να απαντήσουν. Γνώριζαν ότι το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν από τον Θεό. Όλος ο απλός λαός, άνθρωποι με καθαρή καρδιά, πίστευε ότι το βάπτισμα του Ιωάννου ήταν από τον Θεό. Με προσοχή και ευλάβεια άκουγε ο λαός το κήρυγμα της μετανοίας. Είναι αδύνατον να μην καταλάβαιναν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού ότι ο Ιωάννης είναι μεγάλος

προφήτης και απεσταλμένος του Θεού. Μερικοί απ' αυτούς πήγαν στον Ιωάννη και έλαβαν το βάπτισμά του, αλλά τέτοιοι ήταν λίγοι. Οι περισσότεροι δεν το δεχόταν γιατί είχαν στο νου τους τον εξής λογισμό: «Είναι δυνατόν εμείς οι πνευματικοί ηγέτες του λαού να πάμε στον Ιωάννη; Πώς θα λάβουμε το βάπτισμά του; Πώς θα μετανοήσουμε ενώπιον όλου του λαού; Αν το κάνουμε αυτό θα πληγεί το κύρος μας. Ο λαός μάς θεωρεί μεγάλους πνευματικούς ηγέτες, δεν μπορούμε εμείς να πάμε στον Ιωάννη, για να μην πέσουμε στα μάτια του λαού».

Οι άνθρωποι αυτοί ήταν πλανεμένοι, δεν ήθελαν να παραδεχτούν την αλήθεια, δεν ήθελαν να ακολουθήσουν την οδό της δικαιοσύνης γιατί αυτό δεν θα εξυπηρετούσε τα συμφέροντά τους. Πώς να παραχωρήσουν τα πρωτεία τους στον Ιωάννη ή στον Ιησού; Η καρδιά τους δεν μπορούσε να ησυχάσει· παρακολουθούσαν το Χριστό, το κήρυγμά Του και Τον ζήλευαν. Έβλεπαν τη δύναμη του λόγου Του, έβλεπαν πως ο λαός Τον ακολουθεί και αυτό τους τρόμαζε. Αν ακολουθούν το Χριστό, τότε αυτό σημαίνει ότι προτιμούν Αυτόν. Γι' αυτό Τον μισούσαν και Του δημιουργούσαν εμπόδια...

Αυτοί λοιπόν ήταν οι αρχιερείς, οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. Αλλά και μεταξύ μας υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι. Τέτοιοι υπήρχαν πάντα αρκετοί σ' όλες τις εποχές και σ' όλους τους λαούς. **Πολλές φορές δεν θέλουμε να παραδεχτούμε την αλήθεια, η οποία είναι φανερή και το καταλαβαίνουμε στο βάθος της καρδιάς μας. Στασιάζουμε εναντίον της αλήθειας, αυτή μας εμποδίζει γιατί η οδός που ακολουθούμε δεν είναι η οδός της δικαιοσύνης.** Μόνοι μας βάλαμε για μας τους σκοπούς που θέλουμε να πετύχουμε στη ζωή μας. Και οι σκοποί αυτοί απέχουν μακριά από τους πραγματικούς που είναι **η αγιότητα** και **η δικαιοσύνη**. Έτσι και ο δρόμος που ακολουθούμε είναι σύμφωνος με τους σκοπούς μας. **Γι' αυτό όταν βλέπουμε το φως της αλήθειας να λάμπει μπροστά μας, την πρώτη στιγμή χάνουμε τον εαυτό μας, μετά αρχίζουμε να μισούμε την αλήθεια, να την αποστρεφόμαστε και στο τέλος να την πολεμάμε.**

Δεχόμαστε μόνο εκείνες τις διδασκαλίες που τρέφουν την φιλαυτία και τον εγωισμό μας και μας βοηθάνε να ακολουθούμε το δικό μας δρόμο, το δρόμο της αμαρτίας. Πολεμάμε κάθε τι που έρχεται σε αντίθεση με τους σκοπούς μας, κάθε τι που ελέγχει την ματαιότητα του λανθασμένου δρόμου μας. **Πολεμάμε την αλήθεια γιατί ακολουθούμε τις διδασκαλίες που μόνοι μας δημιουργήσαμε ή που τις έχουμε ακούσει από τους άλλους. Αυτές που είναι σύμφωνες με την επιθυμία μας, για να ζούμε καλά σ' αυτή τη ζωή.**

Ότι συμφωνεί με τους σκοπούς μας και το δρόμο που έχουμε διαλέξει, το θεωρούμε αληθινό. Το δεχόμαστε ανεπιφύλακτα και το προβάλλουμε ως επιχείρημα για να υπερασπίσουμε τις δικές μας πεποιθήσεις και τις λανθασμένες διδασκαλίες που ακολουθούμε, οι οποίες δεν συμφωνούν μ' αυτά που δίδασκε ο

Χριστός και για τις οποίες στο βάθος της καρδιάς μας γνωρίζουμε πως δεν είναι σωστές. Και όταν ακούμε το κήρυγμα του Χριστού προβάλλουμε αντιρρήσεις όσο περισσότερες μπορούμε. Μπορεί και να μην είναι αλήθεια αυτό που λέμε, αυτό όμως δεν μας σταματάει.

Μήπως και κάποιος από μας, αν βρισκόταν στη θέση που βρέθηκαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού, θα έκανε αυτό που έκαναν και εκείνοι και στην ερώτηση του Κυρίου θα απαντούσε: «Δεν γνωρίζω»; Μπορεί. **Αλλά θα μπορούσε να κάνει και κάτι χειρότερο - αντί να παραδεχτεί την αλήθεια, να άρχιζε να την διαστρεβλώνει, να ψευδολογεί και να την βλασφημά. Αυτό συναντάμε πολλές φορές στους ανθρώπους που έχουν αρνηθεί τον Χριστό και ακολουθούν το δικό τους δρόμο.**

Απ' αυτό να μας φυλάξει ο Κύριος, να μη γίνουμε όμοιοι με τους γραμματείς και τους φαρισαίους. Να μας βοηθήσει να ακολουθούμε πάντα την οδό της δικαιοσύνης μέσα στο φως του Χριστού. Αμήν.

(Πηγή: impantokratoros.gr*)*